

Ogsaa denne Bevilling har haft stor Betydning indenfor Husmandsbevægelsen og ikke mindst Betydning i disse Aar, hvor der er blevet bygget saa mange nye Bygninger, og hvor man derved har kunnet hjælpe Nybyggerne til billige Læplantninger, billige Hegnplanter. Jeg siger ikke for meget, naar jeg siger, at denne Bevilling gennem Aarene har omskabt det danske Landskab. Vi har ment, at det var forsvarligt at gaa ned med det, Pristallet bød, men derudover ønsker vi heller ikke at gaa. Det er underligt at se, at der findes en ganske tilsvarende Bevilling under Hedeselskabets egen Virksomhed. Det er en Bevilling til Smaaplantninger indenfor Selskabets egne Plantager. Den er paa akkurat samme Størrelse, den var paa 160 000 Kr. og blev bragt ned til 128 000 Kr.; men denne Bevilling bliver overhovedet ikke rørt. Jeg kan sige, at hvis Hedeselskabet har faaet den samme Ordre, som der siges at Statsplanteavlsudvalget har faaet, har der i hvert Fald siddet en ovre i Viborg, der har drejet den højtærede Landbrugsminister en Knap, for medens man vel har skaaret ned paa de Bevillinger, som Hedeselskabet administrerer, er Hedeselskabets egne Midler ikke blevet rørt med en eneste Øre. Til de Bevillinger, Selskabet administrerer, er der Ændringsforslagene Nr. 128, 150 og 151. Vi har tiltraadt disse tre Ændringsforslag, men med stor Betænkelighed. Nr. 128 er et Forslag om at bringe Tilskuddet til „Hedeburget“ ned til 130 400 Kr., Regnskabot var paa 207 000 Kr., og det er altsaa op imod 40 pCt., der bliver skaaret ned. Denne Virksomhed, der særlig gaar ud paa at animere Folk til at opdyrke Heden og skaffe ny Jord, og som ogsaa bruger Midler til Præmier, har man tidligere kritiseret, fordi Staten ikke fik nogen egentlig Oversigt over, hvad Beløbene gik til. Men at selve Beløbene gik til et godt Formaal, var alle enige om. Men der gælder det samme om denne Bevilling som om Bevillingerne under Nr. 150 og 151, at naar vi under store Betænkeligheder har tiltraadt den, er det, fordi vi har sørgelige Erfaringer fra Fortiden. Jeg mindes, at da den tidligere Landbrugsminister for 2 Aar siden prøvede paa at faa en mere reel Ordning paa dette Omraade og prøvede paa at faa en mindre Nedskæring paa Mergel-Bevillingerne, mødte Hedeselskabet og de forskellige Mergelselskaber frem hos Ministeren og i Finansudvalget og protesterede imod denne skammelige Gerning, der vilde standse et vel-signelsesrigt Arbejde for vort Land. I

Venstres Presse og paa Venstres Møder fik vi stærke Bebrejdelser for dette. Men det viser sig, at Landbrugsminister Bording ikke har været saa forfærdelig slem, idet det af Bevillingen paa 630 000 Kr. kun har været muligt at bruge de 561 000 Kr., og i Henhold til dette var Bevillingen foreslaaet sat til 560 000 Kr. Men til Trods herfor hylede de alle sammen. Nu kommer man og sætter den ned til 410 000 Kr., en ganske kraftig Nedskæring, og man skulde jo efter det, der er gaaet forud, tro, at Selskaberne slet ikke var i Stand til at administrere med denne Sum. Men da vi hverken har hørt noget i Finansudvalget eller i Bladene eller paa Møderne, maa vi jo forudsætte, at det er tilstrækkeligt til, at man kan komme igennem, for man kan vel ikke tænke sig, at der er gaaet Politik i Mergelen, at fordi Bestyrelserne for Mergelselskaberne muligvis har den samme politiske Anskuelse som Ministeren, finder de sig bedre i Nedskæring nu, end de gjorde for 2 Aar siden.

Ændringsforslagene under Nr. 129, 130, og 157 angaar Standsningen af Arbejder, og medens der paa de andre Ministres Budgetter kan være noget delte Mening om, hvor meget eller hvor lidt der er i Arbejdsløn i de Bevillinger, der skæres ned, saa er der ingen Tvivl om, at for Landbrugsministeriets Vedkommende angaar disse Nedskæringer næsten udelukkende ren Arbejdsløn. Ændringsforslag Nr. 129 angaar Afvandingen af Marsken ved Tønder, og der foreslaas her en Nedskæring med 166 667 Kr., men hertil maa lægges 55 555 Kr., som Selskabet selv skulde udrede, saaledes at den egentlige Nedskæring bliver betydelig større. Her foreligger der ganske vist den Oplysning paa 2 Linier, at Vandbygningsdirektøren siger, at Bevillingen kan nedbringes med denne Sum, men der staar intet som helst om, hvorvidt det er forsvarligt eller ej. I sin oprindelige Indstilling til Landbrugsministeriet mente Vandbygningsdirektøren, at der skulde bruges 1 Mill. Kr. til Marsken ved Tønder i Aar, og det ser ud, som om ogsaa han har været udsat for et Pres for at bringe Summen ned. Men han har som sagt ikke udtalt sig om, hvorvidt denne Nedskæring var forsvarlig eller ej, hvorvidt den Sum, der bliver tilbage, er tilstrækkelig til at fortsætte Arbejdet med forøget Kraft. Og det er der i allerhøjeste Grad Grund til at gøre. Vi maa huske paa, at medens vi gaar saa smaast herhjemme og prøver paa at ordne Forholdene dernede, er Marsken Syd for Grænsen ordnet for lang Tid siden, de har været langt hurtigere i